

SOCIAL-DEMOKRATEN

Søndag 9. Juni 1918

De hvide Bødler og den sorte Reaktion

**En finsk Arbejdsgiver
protesterer mod de
Hvides Grusomhed.**

Historien gentager sig. Som General Gallifet 1871 var Borgerskabets Bøddel og uden Lov eller Dom lod de franske Kommunarder henrette i tusindvis, efter at deres Opstand var slaaet ned, saaledes er General Mannerheim og hans Efterfølgere det finske Borgerskabs Bøddel overfor den slagne finske Arbejderklasse. [...]

Massehenrettelser hører til Dagens Orden; over 7000 Arbejdere skal allerede være skudt paa denne Maade. Alle Arbejderblade er forbudt, ogsaa de moderate, alle socialistiske Bogoplag brændte, alle "Folkets Huse" beslaglagte og indrettet til Kvarter for "de Hvide", Bibliotekerne ødelagte osv. [...]

Det er dog givet at man ikke – ikke engang fra et Overklassesynspunkt – kan betragte en saadan Revolution gennem Juraens og Straffelovens Brillen. Man kan ikke gøre hele den finske Arbejderstand, Halvdelen af Befolkningen, til Forbrydere og stille dem udenfor Samfundet. [...]

Det synes da ogsaa, som der blandt Borgerskabet er Folk, der indser dette. Saaledes skriver en stor Arbejdsgiver, Ejeren af Værkerne i Ilægfors og Svartå, Kammerherre Hjalmar Linder, den 25. Maj i det borgerlige "Hufvudstadsbladet", en Artikel, i hvilken han bla. siger:

"Hvad der nu foregaar i Landet er forferdeligt. Trods den Øverstkommanderendes Forbud fortsættes Henrettelserne uafsluttelig, den røde Galsskab er faktisk efterfulgt af den hvide

Henrettelse ved Virrat i midt-Finland. Fotografiet er blevet diskuteret intensivt i eftertiden. Er det en opstilling og i så fald med hvilken motivation?

© The People's Archives, Helsinki

Terrorisme. Og disse Henrettelser gør et saadant Indtryk af at være efter Forgodtbefindende – idet Ofrene bringes til og henrettes paa Steder, hvor der ingen Voldsgerninger er begaaet – at de ganske sikkert gør mere ondt end godt. [...]

Han angiver derefter, paa hvilken Maade han forestiller sig Fangerne, hvis Antal løber op til 70-80.000 behandlede. Han foreslaar dem idømt Tvangsarbejde i 2-4 Aar med lige saa stor Løn som de relativt frie Arbejde-

re, men med Tilbageholdelse af en Del af Lønnen til Straffetidens Udløb. [...]

Og han slutter:

"Til sidst, om ikke et forsvar for de Røde saa dog en Anklage mod de Hvide: Hvad har de Røde gjort, som vi ikke selv forsøger at gøre? De har forsøgt et Statskup; vi, som har stridt for Lov og Ret og for Verdens mest demokratiske Forfatning, forsøger nu at gøre det samme Statskup. Efter at vi med Vaaben i Haand har betvunget Landets største Parti, udstøder vi ganske

simpelt 48 pCt af Folkerepræsentationen og vil med simpel Majoritet af de Tilbageblevne bestemme Finlands Skæbne. Dette er antiparlamentarisk, dette er uærligt, dette er Hokusfokus i Politik, dette vil ikke i Fremtiden kunne forsvares.

Og det, som skal gøres med disse Fanger, maa gøres snart, specielt maa Massehenrettelserne paa det strængeste forbydes." [...]